

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317206626
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317206626.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v spore žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, t.č. E. XX, o zaplatenie 4.789,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp 161/2017-86 zo dňa 20. februára 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Súd žalobu zamietá.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 9 odsek 2 písm. j/ a k/, § 11 odsek 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s., poskytla žalovanému na základe zmluvy spotrebiteľský úver vo výške 5500 Eur. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva o úvere neobsahovala údaj požadovaný Zákonom o spotrebiteľských úveroch podľa § 9 odsek 2 písm. k/, a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve absentovala aj ďalšia podstatná náležitosť podľa §9 odsek 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Keďže zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle ustanovenia §9 odsek 2 písm. j/ a k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, úver považoval v zmysle ustanovenia §11 odsek 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. V konaní bolo preukázané, že žalovaný celkovo vyčerpал sumu 5500 eur a vrátil žalobcovi už sumu 5543,45 Eur, a preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol a to aj vrátane požadovaného úroku z omeškania.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že

žalobe vyhovie. V prípade zmluvy o úvere nebola dohodnutá amortizácia istiny úveru a tak žalobca vyhovel náležitosti podľa ustanovenia § 9 odsek 2 písm. k/ tak, ako to uviedol v zmluve. Zmluva o úvere obsahuje všetky požadované náležitosti. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmluve chýba údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN, no nešpecifikuje, ktorý predpoklad výpočtu v zmluve absentuje.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi obchodnou spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 28.12.2010 uzatvorená Zmluva o úvere konsolidácia (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému úver vo výške 5.500 Eur. V Zmluve o úvere boli uvedené údaje o výške mesačnej splátky (127,07 Eur), výške úrokovej sadzby (16 % p.a.), dátume prvej splátky (10.01.2011), dátume konečnej splatnosti (10.12.2016), počte splátok (72), RPMN (17,23 %), priemernej RPMN (18,48 %), či o celkovej výške nákladov (2.997,03 Eur).

10. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

11. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

12. Odvolací súd na úvod uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ právny vzťah založený Zmluvou o úvere medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter sporu nebol žalobcom v konečnom dôsledku spochybnený.

13. Jednými z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú aj náležitosti uvedené v ustanovení § 9 odsek 2 písm. j/ a k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere. Podľa tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

14. V Zmluve o úvere boli uvedené informácie o výške schváleného úveru (5.500 Eur), výške a počte mesačných splátok (72 splátok po 127,07 Eur mesačne), o celkovej výške nákladov (2.997,03 Eur) a o dátume každej splátky (10. deň v mesiaci).

15. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v Zmluve o úvere je nesprávny/absentuje údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN. Podľa názoru odvolacieho súdu je daný záver správny, nakoľko zo Zmluvy o úvere nie je zrejmé, z akých predpokladov právny predchodca žalobcu vychádzal pri výpočte RPMN. Výška RPMN uvedená v Zmluva o úvere (17,23 %) nekorešponduje s údajmi o počte a výške mesačnej splátky (72 splátok po 127,07 Eur). Údaje o počte a výške mesačných splátok nekorešpondujú ani s údajom o celkovej výške nákladov uvedenej v Zmluve o úvere ako 2.997,03 Eur, pričom údaj o celkovej čiastke, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť je taktiež obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle spomínaného ustanovenia § 9 odsek 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Prepočítaním údajov uvedených v Zmluve o úvere by sme dospeli k celkovej výške nákladov ako 9.149,04 Eur a k RPMN vo výške 20,18 %. Údaje o počte mesačných splátok, či o výške mesačnej splátky sú jednými z predpokladov na výpočet RPMN. Nakoľko boli v Zmluva o úvere uvedené nesprávne, resp. zo Zmluvy o úvere nie je zrejmé, z akých predpokladov právny predchodca žalobcu vychádzal, keď dospel k údajom uvedenému v Zmluve o úvere, treba prisvedčiť súdu prvej inštancie v tom smere, že v Zmluve o úvere uvedené neboli.

16. Odvolací súd je toho názoru, že ustanovenie § 9 odsek 1 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, je tak explicitne presné, že ani cez prizmu eurokomformného výkladu nemožno ignorovať prípadnú absenciu tam uvedených náležitostí. V zákonom ustanovení sú jasne deklarované prípadné následky spojené s absenciou obligatórných náležitostí uvedených pod písm. j/ citovanej právnej normy. Odvolací súd preto nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol platný a účinný v čase vydania napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na rozsudok NS SR vo veci sp. zn. 7Sžo/61/2015, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/59/2017, 3Co/7/2017 a ďalšie. Neuvedenie týchto zákonných náležitostí v zmluve o úvere môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú aj v zmysle článku 23 smernice 2008/48. Zákon môže stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 odsek 2 smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (viď rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15).

17. Poukaz žalobcu na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 je podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade bezpredmetný, nakoľko v Zmluve o úvere boli evidentne nesprávne uvedené samotné výšky splátok úveru a ich počet.

18. S neuvedením predpokladov použitých na výpočet RPMN a výšky, počtu splátok istiny, úrokov, prípadne iných poplatkov Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere spájal v zmysle ustanovenia § 11 odsek 1 písm. b/ následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

19. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, ani nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

20. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhoveli. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

21. Správnemu výroku o nevyhovení časti žaloby korešponduje aj správny výrok o trovách konania. Žalobca bol v prvoinštančnom konaní neúspešnejší než žalovaná a preto mu nárok na náhradu trov konania nepatrí.

22. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. napadnutý rozsudok potvrdzuje ako vecne správny.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý by mal s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).